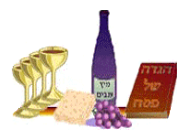

בס"ד ח' ניסן ה'תשע"ט
הדלקת נרות - 18:48
צאת השבת - 19:40
רבנו תם - 20:28
שעון קיץ - מהלוח המדויק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

שנה תשע עשרה - עלון מס' 958
@ יום חמישי סוף זמן "**ברכת הלבנה**" כל הלילה.
@ יום חמישי בערב **בדיקת חמץ**
@ יום שישי סוף זמן אכילת חמץ = **09:59**
@ יום שישי סוף זמן ביעור החמץ = **11:19**

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

מפטירין: "וערבה"
(מלאכי ג')
לא לשכוח למכור חמץ

פרשת הנשיאים, יום ח'
השיעור בלויני יחל ב- 21:30

פרשת מצורע שבת הגדול

לשון הרע והכלבים
חז"ל אומרים: "כל המספר לשון הרע ראוי להשליכו לכלבים". נשאלת השאלה: מדוע ראוי להשליכו דווקא לכלבים?!
כותב המהרש"א: שעל הכלבים כתוב: "ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשונו" שאפילו הכלב הזה שאינו בן דעת לא יחרץ לשונו, וזה האיש החורץ לשונו לדבר בחבירו ישראל ראוי להשליכו לכלבים.

מצורע יש לו ג' טהרות:
א. מיד כשנתרפא - תגלחת וצפרים.
ב. ביום השביעי - תגלחת.
ג. ביום השמיני - קרבנות.

זב, יש לו תוספת טומאה:
שמטמא בהיסט - שאם הזיז את החפץ, טמא, ואע"פ שלא נגע בו, ונטהר רק במים חיים.
ד' מחוסרי כפרה צריכים להביא קרבנות על טהרתם: זב, זבה, יולדת, מצורע.

הכנות לפסח
אשריהם ישראל ונשותיהם יותר מהם נוהרים לבער החמץ בתכלית הזהירות ומחמירין יותר ממה שצריך תבא עליהם ברכת טוב, אבל עיקר הזהירות צריך **במה שנותן לתוך פי**.
כל החומרות שישראל מחמירים ונוהגים בפסח, **הם תכשיטין לקדושה**. (קול שמחה)

מעייני הפרשה:
← הוראות על הטכס והקרבנות שמביא המצורע ביום טהרתו.
← דיני צרעת הבית וטהרתו.
← טומאת הזב וטהרתו.
← טומאתה וטהרתה של אשה נידה או זבה.
"את ראשו ואת זקנו ואת גבת עיניו" (יד"ט)
לפי ה"כלי יקר" התורה מפרטת את שלוש האברים הללו: **ראש, זקן וגבות**, כיון שאיברים אלו קרובים אל שלושת ראשי העבירות אשר בגינם באים הנגעים: "את ראשו", **בא לכפר על גסות הרוח**, כי גס הרוח, רוצה להיות ראש וראשון לכל דבר ועניין, "את זקנו", הכוונה לשערות שסביב לפיו שבא **לכפר על הפה שמדבר לשון הרע**, ו"את גבות עיניו", נועד **לכפר על החטא של צרות העין**.

"ועץ ארז ושיני תולעת"
על האדם להצטייד במלחמתו הרוחנית בשני כלי קרב, האחד הוא "אנכי תולעת ולא איש", והשני הוא שיהיה כעץ ארז ויאמר **בשבילי נברא העולם**. (קול שמחה)

"ואם דל הוא ואין ידו משהה"
הקב"ה הוא טוב לכל ולכן אם דל הוא אזי סימן שמעשיו של האדם מנעו ממנו השפע. (דברי שלום - קודנוב)

"וכפר הכהן על המטהר..."
בכוחו של הכהן לכפר על זה שמביע רצונו להיות טהור. (מבשר צדק)

"והובא אל הכהן"
אין לך שבירת היצר גדולה מזו שעובר המצורע, לאחר שהחזיק עצמו לאיש אמת וכאשר ראה מה שנראה בעיניו כעוול סיפר מיד לאחרים הגם שעבר על לה"ר כי הבין שבזה הוא מקפיד לומר אמת, ואילו כעת ביום טהרתו חייבה אותו התורה להזדקק לכהן שדרכו הפוכה לגמרי שבהרי בהיות הכהן אוהב שלום ורודף שלום משנה הוא מהאמת מפני שלום דרוקא על ידו הוא נטהר. (חשבה לטובה)

"קדש ורחץ"
אעפ"י שבכל השנה א"א לקדש קודם שרוחצין מכל עבירות וטומאות, מ"מ בליל פסח בזכות מצוות הלילה אפשר לקדש ואח"כ ורחץ. (אהבת שלום)

"והנה זרפא נגל הצרעת מן הצרוע..."
הגם שהרפואה באה לו ע"י שעשה תשובה אבל כיון שתשובה זו לא באה לו מהתעוררות לבו אלא כתוצאה מיסורי הנגע לכן כפרתו אינה שלימה ועליו להביא גם קרבן. (חתם סופר נעתק מספר טללי אורות)

פינת הניבים והפתגמים
תלה את הקולר בצוארו של פלוני = הטיל על פלוני את האחריות.
דוגמה: לאחר שהרשעה חברת הפנסת בשורת עברות, תלתה את הקולר בצוארו של הנהג.
מקור: אמר ר' יהושע בן לוי, עשרה שיושבין בד"ץ, קולר תלוי בצואר פלו לַסְנֵהֲדָרִין דָּף ז, עמוד ב'. (ניבונוב)

הסידור ממשול מדוד עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

"שבת הגדול"

לכאורה היינו צריכים לאמר "שבת הגדולה", שכן המילה שבת - נקבה. אלא:

א. זכר **לנס הגדול** שהיה ביום י' בניסן, ביום זה לקחו שה - טלה, הנחשב לסמל של אלוהי מצרים וקשרוהו לכרעי המיטה לשמירה עד יום י"ד בניסן, ושחטוהו. וכל זה לעיני המצריים ואין הם יכולים לעשות מאומה ולא הרעו לבני ישראל.

ב. במילה "שבת הגדול" טמון הרמז לשנה שיצאו ממצרים: שנת ב'תמח = 2448 לבריאת העולם. וכך זכרם: ש = שבת. ב = 2000 ת = 400 הגדול = 48 וביחד = 2448.

ג. קוראים הפטרה בספר מלאכי ג', שם נאמר בפסוק: "הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום ה' **הגדול והנורא**". שהיום הגדול המצוין כאן, **הינו יום הגאולה האחרונה**. שבניסן נגאלו ובניסן עתידין להגאל. היות שענייני הפסח, דיניו וחוקיו מרובים, יש להסביר וללמד את הקהל לשמור ולהזהר בכל מצוות החג. לכן נהגו שהרב נותן **דרשה גדולה** יותר בשבת לפני הפסח.

"בניד כשתילי זתים" - חינוך

שיפוט נכון

ההורים צריכים להחזיר בלב הילדים אהבת תלמידי חכמים ולכבדם ולבטל דעתם בפניהם. שלא יחשוב אדם שכיון שהוא מכניס בביתו תלמידי חכמים, מכוח ההרגל יבוא לידי קלות ראש ולא יתן להם הכבוד הראוי להם. יש ללמד הנהגות טובות לילדים שתכנס בליבם אמונת חכמים ואהבת תלמידי חכמים:

א - ההורים צריכים להחזיר לילדים ש: "לנו יש רב" ולפי הוראותיו או הולכים ומדבריו אין אנו זזים ימין ושמאל כמו שכתוב באבות (פרק א' משנה ט"ז) "עשה לך רב והסתלק מן הספק".

ב - שהאבא יכבד תלמידי חכמים וינשק ידיהם, ויאמר לבניו שינשקו גם הם את יד החכם שדבר זה גורם לאהבת חכמים.

ג - להשתדל ללכת בחגים לרב עם בני ביתו בכדי לקבל ברכה שדבר זה מחדיר אמונת חכמים.

ד - יש לקום בפני תלמיד חכם בקומה זקופה ולא בעצלות שיזיז את גופו כדי שבניו גם ינהגו כך.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יצ"ל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הללם"

"קול פועל אלה, קול חן וקול אלה"

מזל טוב ואיחולים לבניים מקסים ורינה יפרח פנחס ושרה יעקובי לנישואי שחר עם הדר יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר "ענני הגן בענני הגן דבר נאה ומתקבל"

פרכה והצלחה

לציפי ושלמה אצקוביץ שתברכו בפרואה שלימה, אושר ופרנסה טובה. ויתגשמו כל משאלותיכם לטובה ותרשו נחת ושלווה מכל יוצאי חלצכם

כל הישועות והברכות

לבושה יפה משה שתרמו לסעודה הרביעית בלוויין. זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו כל משאלות ליבם. שיזכו באושר ושלווה ובפרנסה טובה, יררו נחת וברכה והצלחה לכל ילדיהם

"קול פועל אלה, קול חן וקול אלה"

מזל טוב ואיחולים לבניים יצחק ועדנה כהן אבשלים ובת-שבע זבטני לנישואי זהבה ספיר עם יזון יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר "ענני הגן בענני הגן דבר נאה ומתקבל"

פרכות ואיחולים

לארד ואביטל אברהם לרגל הולדת הבן יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ויזכו להמשיך את מסורת הרפואה למוגלות מוסאי ולמול טסה

פרכות ואיחולים

לאילנס ונונה הדר לרגל הולדת הבת יה"ר שתגדל כאימונתו הקדושות שרה רבקה רחל לאה, תזכו לחופתה שתצליח בכל דרכי וברכה ליעקב נאמן ולמשפחת הדר

"קול פועל אלה, קול חן וקול אלה"

מזל טוב ואיחולים לבניים נחום ורבקה חצ"בי שימואל ועופרה צרור לנישואי דניאל עם הדר יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר "ענני הגן בענני הגן דבר נאה ומתקבל"

פרכות ואיחולים

לע"י הצנועה והענוה הצנועה והענוה לע"י הישר והצנוע **יעקב עמרני** בן רבקה וששון ז"ל נפטר יא בניסן תשע"ג שימליץ טוב בעד משפחתו

פרכות ואיחולים

לע"י הצנועה והצדקת **אסתר מוסאי** בת חתון ומרדכי ז"ל נפטרה יד' ניסן. ביום שישי פקידת שנתה

פרכות ואיחולים

לעילוי נשמת הצנועה והענוה **מכלופיאן** בת מלכה ז"ל נפטרה השבוע ד' ניסן תשע"ט. יה"ר רצון שתמליץ טוב בעד כל משפחתה

פרכות ואיחולים

לע"י הצנועה והענוה **מיכל בטיטו** בת סיגילת שתחיה נפטרה יג' ניסן תשס"א ביום חמישי פקידת שנתה.

פרכות ואיחולים

לע"י החסיד והענו **יצחק זייל לארי** בן יעקב ז"ל ביום חמישי פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

פרכות ואיחולים

לע"י הצנועה והצדקת **ז'קלין גולדנר** בת אלחזר ז"ל נפטרה יד' ניסן. ביום שישי פקידת שנתה

פרכות ואיחולים

לעילוי נשמת הצנועה והענוה **מכלופיאן** בת מלכה ז"ל נפטרה השבוע ד' ניסן תשע"ט. יה"ר רצון שתמליץ טוב בעד כל משפחתה

פרכות ואיחולים

לע"י הצנועה והענוה **מיכל בטיטו** בת סיגילת שתחיה נפטרה יג' ניסן תשס"א ביום חמישי פקידת שנתה.

שבת שלום ומבדר

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים וכללם ל- :

שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פריי רפאל בן מרים הי"ו באביא באבאי בן מורווי הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו שבתי מוסאי בן נהרית הי"ו משה בן סרווי הי"ו מרים נסימי בת זליכה מנב"ת אסתר אהרני בת גוהר מנב"ת	אברהם יגל בן רעות הי"ו ניסים דודי בן שרה הי"ו יעלי-יחי דורון בן אריאלה-מזל הי"ו יוסף אהרני בן ביבי הי"ו שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת חנה דודי בת שרה מנב"ת דינה מוסאי בת חנה מנב"ת לידה הוני בת מרי מנב"ת לדיה נסימי בת גורג'יה מנב"ת הודיה חיה בת אסתר מנב"ת	יהודה מועלמי בן מיראן ז"ל לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אברהם שריפיאן בן מרים ז"ל אברהם אהרני בן שושנה ז"ל אברהם אסולין בן דדא וחיים ז"ל מנחם ישראל בן ניסים ז"ל מרגלית מוסאליאן בת שושנה ז"ל נהיית נורית יעקובי בת גולשן ז"ל בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל	נעימה שלום-זה בת מרים ז"ל שרה מורנו בת חנה ז"ל מרים בסל בת שרה ז"ל שרה כנפו בת יוסף ז"ל סולטנה נגר (נסימי) בת גולשן ז"ל מרים דודי בת זליכה ורחמים ז"ל רוז-לירז בת יעל ויוסף ז"ל רבקה רובי בת מילכה ונתן ז"ל מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו
---	--	--	---

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

בדיקת חמץ וליל הסדר

א. הנהר ממשהו חמץ בפסח, מן השמים מסייעים בידו שלא יחטא כל השנה, ולכן קודם ליל י"ד בניסן נוהגים לנקות את כל חדרי הבית, שלא ישאר שם משהו חמץ. וכן את ילקוטי בתי הספר והתיקים של הילדים, ואינו צריך לבדוקם לאחר הנר בליל ארבעה עשר בניסן.

ב. זמן הבדיקה הוא כעשרים דקות לאחר השקיעה, ואסור לאכול פת או עוגה יותר מ- 54 גרם החל מחצאי שעה קודם זמן הבדיקה, אבל מותר לאכול פת או עוגה פחות מ- 54 גרם, וכן פירות או ירקות, אפילו הרבה, וכן תבשיל אורז וכדומה, או תה או קפה.

ג. אסור להתחיל במלאכה חצי שעה קודם זמן הבדיקה, ואסור להתחיל ללמוד מזמן הבדיקה, אבל אם התחיל ללמוד לפני זמן הבדיקה, אין צריך להפסיק.

ד. יש לנקות השיניים היטב לאחר גמר סעודת שחרית ביום ארבעה עשר, ואלה שיש להם שיניים תותבות, צריכים לרחץ היטב בין החריצים עד שלא ישאר בהם שום חמץ, ואפילו משהו, אולם אין צריך להגעילם ברותחים. והרוצה להחמיר יערה עליהם רותחים מכלי ראשון ודיו.

ה. אחר הבדיקה יבטל את החמץ ויפקירו, ויאמר: "כל המירא דיאכא ברשותי ולא חזיתיה ולא ביערתיה וכו'", (בלשון הקודש: "כל חמץ שאורו שישנו ברשותי שלא ראיתו ולא בערתיו ותבטל ויהיה כעפר הארץ"). וצריך לומר בשפה המורבנת לו, כדי שיבין שכוונתו לבטל החמץ, ושיהיה בעיניו כדבר שאינו חשוב כלום, אבל אם אומר הביטול בין בלשון הקודש בין בארמית, ואינו מבין שאינו מבטל החמץ, אלא חושב שאומר תחנה ובקשה, לא יצא ידי הביטול, וצריך לחזור ולבטלו בלועזית בשפה הידועה לו.

ו. יהיה שולחנו ערוך מבעוד יום, כדי שיבוא לביתו יקדש מיד אחר צאת הכוכבים. ואחד אנשים ואחד נשים חייבים בארבע כוסות. ומצוה לתת יין לפני התינוקות שהגיעו לחינוך לחנכם במצוות ארבע כוסות, וכן מצווה לחלק לתינוקות קליות ואגוזים, בליל פסח קודם עשיית הסדר, וכן מיני מתיקה, כדי שלא יישנו, ויראו שינוי וישאלו.

ז. טוב שהילדים ישנו ערב פסח ביום, בכדי שיוכלו להשאר רעננים בכל הסדר. וילד שלא מבין עדיין בסיפור יציאת מצרים, טוב להחמיר לתת לו יין לארבע כוסות, אלא שאין צריך רביעית, ויתן להם מיץ ענבים. ויותר הכרחי לתת להם קליות ואגוזים או מיני מתיקה, קודם עשיית הסדר.

ח. יסדר שולחנו בכלים נאים כפי כוחו, וינהג שררה בליל פסח דרך חירות. ויכין מקום מושבו שישב בהיסבה דרך חירות. ויש להניח מקום פנוי בשלחן בליל פסח, ולחסר ממנו מעט, זכר לחורבן. עני שאין לו כרים וכסתות, יסב על הספסל, או על הקרקע לצד שמאל, או לסמוך על ירך חבירו, אבל לא על ירך עצמו, שנראה כדואג ואבל חס שלום.

ט. הנשים חייבות בהיסבה, וראוי לעמוד על המשמר לזכור ולהזכיר את האחרים להסב, מפני שאין אנו רגילים להסב בכל ימות השנה. וצריכים היסבה בשתיית ארבע כוסות, באכילת המצה, אכילת הכרובה, ובאכילת האפיקומן, ושאר כל סעודתו אם ירצה להסב, הרי זה משובח.

י. אפיי מי שהיין מזיקו, או ששונא את היין, חייב לדחוק את עצמו לשתות ארבע כוסות, (ובברכה כרגיל), אך די אפיי ככתחילה לאדם כזה לצאת ידי חובה ביין מבושל או יין צימוקים ומיץ ענבים. ואם עיי שתיית ד' כוסות, בכל אופן שיהיה, יבוא לידי חולי פנימי, או יפול למשכב, פטור, ויקדש על הפת.

יא. כשמברך שהיינו יכוין לפטור גם את המצה והמרור מברכת שהיינו.

יב. מצוה מן המובחר להשתדל להשיג מצה שמורה עבודת יד, שנעשית ביד אנשים יראים הבקיאים בהלכה, כדי לצאת בה ידי חובת מצה בלילה הראשון לכל הדעות.

מכל מלמד השכלתי

על מי באים נגעים?

במדרש מובא שעל אחת עשרה דברים הנגעים באים על האדם:

א. על עבודה זרה: שבשעה שעשו ישראל את העגל, לקו בצרעת, שנאמר: ויירא משה את העם כי פרוע הוא" (שמות לב כה). ונאמר במצורע: ויראשו יהיה פרוע".

ב. על חילול השם: מגולית, שקילל ואמר: "ברו לכם איש וירד אלי" (ש"א יז ח). ואין איש, אלא הקדוש ברוך הוא, שנאמר: ה' איש מלחמה (שמוי טו ג). וכתוב: ה' היום הזה יסגרד ה' בידיו" (ש"א יז מו). ואין סגירה אלא צרעת, שנאמר: והסגירו הכהן.

ג. על גלוי עריות: דכתיב: "ושפח אדני קדקד בנות ציון" (ישעיה ג, יז). ואין ושפח אלא צרעת, שנאמר: "ולשאת ולספחת ולבהרת".

ד. על הגניבות: שנאמר: הוצאתיה נאם ה' צבאות ובאה אל בית הגנב (זכריה ה ד), הרי על הגניבות.

ה. על לשון הרע: ממרים, דכתיב: "ויפן אהרן אל מרים והנה מצורעת" (במדבר יב, 1). שנאמר: "זאת תהיה תורת המצורע", מצורע - זהו המוציא שם רע.

על המעיד עדות שקר:

שעל שהעידו ישראל עדות שקר ואמרו: "אלה אלהיך ישראל" (שמות לב ח), לקו בצרעת, שנאמר: "צו את בני ישראל וישלחו מן המחנה... (במדבר ה ב). וכן הוא אומר: "וירא משה את העם כי פרוע הוא" (שמות לב כה).

על הדיין המקלקל את הדין:

שנאמר: "לכן כאכל קש לשון אש, וחשש להבה ירפה, שרשם כמק יהיה, ופרחם כאבק יעלה, כי מאסו את תורת ה'" (ישעיה ה כד).

ואין פרחם אלא צרעת, שנאמר: "ואם פרוח תפרח הצרעת" (ויקרא יג יב).

ו. על שבועת שווא: דכתיב: "ואל בית הנשבע בשמי לשקר ולנה בתוך ביתו וכלתו את עציו" (זכריה ה ד). איזהו דבר שמכלה עצים ואבנים? רבי אומר: זו צרעת, שנאמר: "ונתץ את הבית את אבניו ואת עציו".

ז. על הנכנס בתחום שאינו שלו: עוזיהו שנכנס בתחום הכהונה, שנאמר: "והצרעת זרחה במצחו" (דה"ב כו יט).

ח. על גסות הרוח: מנעמן, שנאמר: "ונעמן שר צבא מלך ארם גיבור חיל מצורע" (מ"ב ה א), שהיה גס רוח.

ט. על המשלח מדנים בין אחים: מפרעה, שנאמר: "וינגע ה' את פרעה" (בראשית יב יז), לפי שנטל שרה מאברהם.

כמה זהירות נדרשת מאיתנו...

מוציא אסירים בכושרות

תודה לה' שמזכה אותי לכתוב את סיפורינו, שאירע ממש בשבועות האחרונים, ולהודות על הניסים והנפלאות בתוך קהל רב. ומעשה שהיה כך היה:

אני בן למשפחה שאינה שומרת תורה ומצוות מקיבוץ בצפון הארץ. מדובר בחילונים מרוחקים ביותר מכל שמץ דת או מסורת. בחסדי ה' ומעל לכל טבע או הגיון זכיתי לחזור בתשובה לפני כ-15 שנים, והקמתי בית על אדני התורה ב"ה. לעומת זאת, לדאבוני, בני משפחתי עדיין לא התקרבו לדרך האמת. רק אימי, שתחי, התחזקה מעט וקבלה על עצמה, בהשפעת, מעט מנהגים וברכות מפעם לפעם...

הכל התחיל כשאחי, שעובד בעסקים סביב העולם, נסע לחו"ל באחד ממסעותיו. הוא היה אמור לחזור בטווח לילה מוורשה-פולין, אך לא חזר. הייאד לא הודיע על כך דבר, וגם לא ענה בטלפון. הוריי החלו לדאוג. הם פתחו בסדרת טלפונים לכל מי שקשור אליו בעבודה או מחוץ לה. לאחר שעות רבות של מתח ודאגה עצומה, קבלו הם ידיעה עצובה ומדאיגה דרך הקונסול, שאחי עצור במסגרת וורשה.

"מה! מה קרה!! מה לו ולזה!!" הזדענו כולנו.

אחי הוא איש פשוט, ותיק במקצועו, מקפיד לשמור על החוק ולא מסתבך עם אף אחד. לא היה לנו ספק שישנה כאן טעות נוראה, וציפינו שבמהרה יעלו על הטעות וייתמר הסיפור. אך לאט לאט התברר, שאחי נפל קורבן בידי גוי פולני רשע. ברגע שאחי, בלא ידיעתו, יצר קשרי עסקים עם החברה המפוקפקת של אותו גוי - הוא הלשין והעליל עליו עלילות, "הלביש" עליו תיקים שלא היו ולא נבראו, וזאת כדי לסלק מעל עצמו כל אשמה. בפולין של היום, זה עדיין נוהג מקובל, והחוק מעודד הלשנה - לא להאמין! החוק הפולני מאפשר גם לתובע לגזור עונשים בלי שופט ובלי משפט. ומיד נגזרו על אחי שלושה חודשי מאסר. שוד ושבוי! אחיי הגדולים נסעו מיד לוורשה להפגש עם עורך דין, שייצג אותו ושיעזור להוציאו מן המקום הארור הזה. בארבעת הימים הראשונים התעללו בו, כלאו אותו בצינוק, כפתו, היכו, השפילו ודרשו ממנו להודות בדברים שלא עשה. לאחר שבוע אפשרו לאחים להפגש איתו מאחורי זכוכית, ומעט לדבר עמו ולהבין את מצבו. בהמשך, העבירו אותו לחדר קטן עם עוד ארבעה פולנים, שאיתם היה צריך להסתדר ולהעביר את הימים הקשים בתנאים מחפירים.

כל התקופה הזו, שארכה כחודש, היתה קשה לכולנו: הבטחות לשחררו, שלא קויימו, חקירות ובדיקות משפילות, חוסר תקשורת ואי-הבנות מה הם רוצים ממנו ומדוע הם דורשים ממנו כל הזמן להודות במעשים פליליים שלא היה לו שום קשר אליהם.

בשלב די מוקדם הבינה משפחתי, שאם נגייס הרבה כסף ונשלם קנס גבוה, נוכל לזרז את שחרורו. תחילה הסכימו הפולנים לעסקה מעין זאת, אך כל פעם מחדש המציאו תירוטים שונים והשחרור נדחה. בשלב זה אפף חוסר אונים גדול את כל בני המשפחה.

אימי, שתחי, שכבר חודשים רבים לא אחזה את הסידור שקניתי לה, כעת חזרה להתפלל ממנו. אני ובניי ביתי נכנסנו לתמונה ביתר עוז. מעבר לתפילות שנשאנו מאז שהכל התחיל, כעת גם העברנו את שמו של אחי לתפילות בין כל חברינו ומכרינו, ואף מסרנו את שמו לתפילות במקומות הקדושים.

ואז הגיע יום שיש, בו הוכרז על דיון מכריע, שיקבע את עתידו של אחי. המתח היה עז. (כמה התרגשתי,

כשבבוקר אותו יום התקשר אלי אחי הבכור, הסביר לי כמה הדיון הזה חשוב וביקש ממני... להרבות בתפילות !!) אשתי, שהתחזקה מאוד בזמן האחרון בנושא של ההודיה לה', הציעה שכל המשפחה, כולל הוריי ואחיי החילוניים, נודה לבורא עולם יחד, באותה שעה בדיוק - בשעת הדיון. היא הציעה שנסביר לכולם שההודיה פותחת שערי שמיים, ושנודה כולם על כל מה שיש, על הטוב ועל הרע... דקה אחת של הודיה.

ובסופה - נבקש עזרה לשחררו המהיר והמיידי של אחי. כשהסברתי את הרעיון לאבי ולאחיי, הצעתי להם שיאמרו כך: 'בורא עולם... אני לא יודע אם אתה אפילו קיים, אך אחי אומר לי שאין לי מה להפסיד... ואם אתה שומע אותי - אנא תעזור ותשחרר את אחי במהרה!'

להפתעתי, כולם הסכימו והתגייסו למשימה. קבענו שעה וכך עשינו. דקת הודיה משפחתית.

והנה, תודה לה' - הדיון הסתיים בהצלחה: בעבור קנס גדול הסכימו לשחרר את אחי ביום שלישי הקרוב. וביום שלישי, אכן קרה נס גדול, ואחי יצא מהמעצר!

כדי להבין את גודל הנס, נציין שהפולנים שליוו אותו במשפט - לא האמינו שאחרי חודש בלבד הוא יצא מהמעצר. לא קרה עוד, בכל תולדות בית-הכלא הזה שיצא משם אדם לפני חמישה חודשי מאסר! כך הם אמרו בהשתאות. אך, לצערנו, הישועה היתה רק חלקית.

אנמם אחי השתחרר, אך לא אפשרו לו לצאת מגבולות פולין. המתח לא נגמר. שבוע ועוד שבוע, וכולם חוששים שזה יכול עוד לקחת זמן רב. הוריי החליטו לנסוע אליו.

כעבור שבועיים התובע שוב זימן את אחי לפגישה. מה הוא רוצה כעת? אין לדעת. קבענו שוב, שנערוך דקת הודיה ובתום ההודיה נבקש על הישועה השלמה. ברוך השם, שוב כולם הסכימו (טוב, נו, חוץ מאחי הבכור).

הוריי ואחיי טענו שאין סיכוי לחזור הביתה בקרוב. גם אחי בעצמו אמר שלא נפתח ציפיות, כי הפולנים עוד עומדים על שלהם. כשדיברתי איתו בטלפון, חיזקתי אותו בנחישות שהפולנים הם לא יותר מסתם בובות ללא שום יכולת הכרעה או החלטה. יש מישהו למעלה שעושה את ההחלטות... "ביום שלישי אתה תשתחרר!" הבטחתי לו בבטחון, שאין לי מושג מהיכן שאבתי. אפילו איני יודע מדוע אמרתי דווקא "ביום שלישי"...

אימי, שתחי הבטיחה שאם הוא ישוחרר עד יום שלישי, היא תפרסם את הניסים ב"קול תודה". ואני, העזתי ושאלתי את אחי באם ישוחרר ביום שלישי מפולין, האם יסכים לומר 'נשמת כל חי?' ולמרהב הפלא - הוא הסכים והבטיח שכך יעשה. (אולי כי לא האמין שזה בכלל יכול לקרות...) כנגד כל הסיכויים - זה קרה.

התובע הודיע שאכן יוכל לצאת ביום... שלישי!!

ביום שלישי התייצב אחי אצל התובע, וקיבל את הפספורט עם אישורי היציאה.

וכשהכל היה מוכן, הוא ניגש אל אימי שתחי, וסינן חרישית בין שפתי: "אמא... איפה כתוב הנישמת כל חי?...!" הוא לקח את הסידור של אימי, נכנס לחדרו, סגר את הדלת, וקיים את הבטחתו... אפשר רק לדמיין את עוצם השמחה והחדווה שאחזה בשמיים, בעת שבנו הרחוק של אב הרחמן, פותח את פיו בתפילה - לאחר כל כך הרבה שנים שהוא יתי' כה ציפה והתגעגע אליו...

זו היתה ה'קריעת ים סוף' הפרטית שלנו. בדיוק בפרשת 'ישלח'. השי"ת הוציא את אחי האסיר בכושרות, בכוח ה'שירות, בקידוש ה' גדול ונפלא. ואני תפילה, שנוכח במהרה לגאולה השלמה. ייתגדל ויתקדש שמו של הקב"ה בעולם, ויתברך שמו בפי כל חי תמיד לעולם ועד.